

Arrest

nr. 134 595 van 4 december 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 16 juli 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 juni 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 oktober 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 november 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat M. MERRIE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Angolees staatsburger te zijn van Bakongo afkomst. U werd op 20 mei 1980 geboren in Luanda. Uw problemen begonnen in 2008 of 2009. U werkte in Luanda als taxichauffeur en veroorzaakte een verkeersongeluk. U reed per ongeluk de wagen van de minister van Handel, Idalina Valente aan. Ze eiste dat u de schade zou betalen en zolang werd u in de gevangenis opgesloten. Er werden u 3 tanden uitgeslagen en u verbleef 1 à 2 jaar in de gevangenis. Uw neef hielp u ontsnappen. U vluchtte naar het platteland omdat u verdere vervolging vreesde. U verbleef er ruim een jaar, maar vond er geen werk en kon er niet aarden. Daarom keerde u terug naar de hoofdstad Luanda. U ging terug aan het werk als taxichauffeur. Na enige tijd hoorde u een boodschap van de politieke oppositiepartij União Nacional para a Independência Total de Angola (hierna UNITA) op de radio en

raakte geïnteresseerd. U werd een aanhanger van de partij UNITA en nam in Luanda deel aan verschillende manifestaties. U hielp deze partij ook om mensen te mobiliseren. Op 3 september 2011 nam u in Luanda deel aan een manifestatie die georganiseerd werd door de politieke partij UNITA en andere partijen. U hielp ook mensen ronselen om deel te nemen aan deze manifestatie. Er kwam erg veel volk opdagen. De politie greep in. U en een 15-tal anderen werden gearresteerd. U werd ondervraagd en geslagen. Na enkele dagen overleed een gearresteerde manifestant in de gevangenis. Toen zijn familieleden dit te weten kwamen, kwamen ze naar de gevangenis. Er ontstond tumult. De aanwezige politie-inspecteur zag zich genoodzaakt om u en de andere gearresteerde manifestanten vrij te laten. Korte tijd later ontving u een convocatie van de politie. U ging langs bij het politiebureau. Ze vroegen of u de auto van de minister al vergoed had en of u uw straf al uitgezeten had. Ze stelden ook bijkomende vragen over de manifestatie van 3 september 2011. Daarna lieten ze u gaan. Enige tijd later werd u een tweede keer geconvoceerd door de politie. Mensen uit uw buurt raadden u echter aan om niet op deze convocatie in te gaan omdat u het risico liep terug gearresteerd te worden. U besloot bijgevolg om niet op de convocatie in te gaan. Wel besloot u om uw land te verlaten. Op 5 november 2011 verliet u Angola per vliegtuig. De volgende dag kwam u in België aan. Op 8 november 2011 vroeg u asiel aan bij de Belgische asielinstanties. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u een (vervallen) identiteitskaart, 2 convocaties en 2 aanhoudingsbevelen neer.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uw hoofd een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

U verklaart de Direccção Nacional de Investigação Criminal (hierna DNIC) te vrezen wegens uw aanrijding van de auto van een minister. U verklaart verder de politie te vrezen wegens uw deelname aan een anti-regeringsbetoging (gehoor CGVS, p.7). Bij uw verklaringen moeten de volgende opmerkingen gemaakt worden.

U stelt dat u deelnam aan de manifestatie in Luanda op 3 september 2011 en op deze manifestatie gearresteerd werd. U vertelde dit tot twee keer toe tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS, afgenomen door de Dienst Vreemdelingenzaken (zie p.2, pt. 1 en p.3 pt.5). Ook bij het CGVS herhaalde u deze datum van 3 september 2011 als de dag dat u deelnam aan een manifestatie en gearresteerd werd (gehoor CGVS, p.10). Echter, **uw deelname aan deze manifestatie van 3 september 2011 komt absoluut ongeloofwaardig over.**

Om te beginnen vertelde u dat het initiatief voor deze manifestatie uitging van de partij UNITA, meer bepaald van de persoon Makuta Nkondo (gehoor CGVS, p.10,11), maar dat ook nog andere politieke oppositiepartijen aan de manifestatie deelnamen (gehoor CGVS, p.12). Nochtans blijkt uit informatie van het CGVS (toegevoegd aan het dossier) dat de manifestatie die op 3 september 2011 in Luanda plaatsvond niet partijpolitek gemotiveerd was, maar wel uitging van plaatselijke jongeren, getrokken werd door een aantal jeugdbewegingen, studentenleiders en hiphop-artiesten.

Wanneer u gevraagd werd wat Dias Chilola is, bleek u dit niet te kennen (gehoor CGVS, p.12). Verder werd u gevraagd wie respectievelijk Mbanza Hanza, Marshall, Adolfo André, Dias dos Santos, Pandita Neru, Carbono Casmiro en Ramalhete zijn. Geen enkele van deze 7 namen deed echter een belletje bij u rinkelen. Nochtans blijkt uit informatie van het CGVS (toegevoegd aan het dossier) dat 'Dias Chilola' de organisatoren waren van de manifestatie van 3 september 2011 en dat Mbanza Hanza, Marshall, Adolfo André, Dias dos Santos, Pandita Neru, Carbono Casmiro en Ramalhete de organisatoren waren die opriepen tot deelname aan de betoging. Op de dag van de manifestatie verspreidde zich het gerucht via Facebook dat één van de organisatoren, Pandita Néru, verdwenen zou zijn door toedoen van de politie. De betoging begon rustig maar werd rumoerig toen de politie de weg blokkeerde toen de betogers richting presidentieel paleis wilden wandelen om de vrijlating van Pandita Néru te eisen. Dat u zou deelgenomen hebben aan deze manifestatie, maar niet zou weten wie Pandita Néru is (gehoor CGVS, p.13) valt bijgevolg weinig aannemelijk te noemen. Ook het feit dat u niet weet wie Casimiro Carbono is (gehoor CGVS, p.13) is zeer opmerkelijk aangezien hij een Angolees studentenleider is die op de betoging van 3 september 2011 zwaar werd aangevallen door de politie, een nieuwsfeit dat de nodige media-aandacht kreeg (zie informatie toegevoegd aan het dossier).

Betreffende de aanleiding voor de manifestatie van 3 september 2011 zegt u dat de manifestatie er kwam omdat een vorige manifestatie niet goed verlopen was. Wanneer u nog eens expliciet gevraagd werd of u weet hebt van een videoboodschap waarin mensen opgeroepen werden om deel te nemen aan deze manifestatie, antwoordde u dat u hiervan niet op de hoogte was (gehoor CGVS, p.12). Nochtans blijkt uit informatie van het CGVS (toegevoegd aan het dossier) dat op 1 september 2011 een videoboodschap verspreid werd op het internet waarbij door verschillende organisatoren

waaronder veel hiphop-artiesten opgeroepen werd tot deelname aan de betoging van 3 september 2011 onder de slogan '32 anos é muito' ofwel '32 jaar is genoeg'.

Over de tussenkomst van de politie zegt u dat ze rond 15u heel brutaal tussenkwamen met waterkanonnen. Wanneer expliciet gevraagd werd naar de aanleiding voor de tussenkomst door de politie, antwoordt u dat de betoging niet toegelaten was door de autoriteiten en dat de politie daarom tussenkwam (gehoor CGVS, p.12,13). Nochtans blijkt uit informatie van het CGVS (toegevoegd aan het dossier) dat de manifestatie van 3 september 2011 wél aangevraagd én toegelaten was door de autoriteiten, maar dat de betoging hardhandig beëindigd werd door de ordediensten toen de jongeren rond 13u het centrale plein wilden verlaten in de richting van het presidentieel paleis om de vrijlating van Pandita Néru te eisen. In alle beschikbare informatie over de gebeurtenissen van 3 september 2011 is bovendien nergens sprake van het gebruik van waterkanonnen. Wel wordt in alle beschikbare bronnen beschreven hoe de ordediensten de straten blokkeerden waarna onbekenden, gewapend met knuppels de betogers aanvielen en het ook op journalisten gemunt hadden. De politie hield zich afzijdig tijdens de acties van deze gewapende onbekenden.

Over het aantal arrestanten zegt u tenslotte uitdrukkelijk dat de meesten konden ontsnappen, maar dat in totaal 15 mensen, waaronder u, gearresteerd werden (gehoor CGVS, p.7,12). Nochtans blijkt uit informatie van het CGVS (toegevoegd aan het dossier) dat de ordediensten meer dan 40 betogers gearresteerd hebben.

Uw verklaringen over de organisatoren van de manifestatie, de aanleiding van de manifestatie, het verloop van de manifestatie, de tussenkomst van de ordediensten en de uitgevoerde arrestaties tijdens de manifestatie van 3 september 2011 vallen helemaal niet te rijmen met de beschikbare landeninformatie over deze manifestatie. Uw verklaringen dat u deelnam aan deze manifestatie, ze zelfs mee hielp organiseren en mensen mobiliseerde om deel te nemen, komen daarom niet geloofwaardig over. Ook de door u aangehaalde arrestatie op deze manifestatie komt bijgevolg absoluut ongeloofwaardig over.

Betreffende uw aangehaalde vrees voor vervolging wegens de aangehaalde aanrijding van de auto van een minister en wegens uw vermeende ontsnapping uit de gevangenis moeten verder ook nog enkele opmerkingen gemaakt worden.

Ten eerste komen uw ongeloofwaardige verklaringen over uw arrestatie op de manifestatie van 3 september 2011 uw algemene geloofwaardigheid niet ten goede, wat bijgevolg reeds twijfels doet reizen betreffende uw relaas over de aanrijding van de auto van een minister en daarop volgende arrestatie en detentie.

Ten tweede verklaarde u dat u na uw ontsnapping uit de gevangenis op het platteland ging wonen, er totaal geen problemen kende, maar na ruim een jaar besloot om terug te keren naar uw woonplaats Luanda, enkel omdat u niet direct werk vond op het platteland en er niet kon aarden (gehoor CGVS, p.6,9). Meer zelfs, eens aangekomen in Luanda richtte u zich terug tot de autoriteiten. Uw identiteitsdocumenten waren ingehouden in de gevangenis en u had identiteitsdocumenten nodig om u te kunnen identificeren en om werk te vinden. Daarom ging u terug identiteitsdocumenten opvragen bij de overheidsinstanties in Luanda (gehoor CGVS, p.9). Het feit dat u zichzelf terug zou blootstellen aan potentiële overheidsvervolging en zelfs spontaan in contact zou treden met de autoriteiten, nadat u ontsnapte uit de gevangenis, en dit enkel omdat u niet kon aarden op het platteland en omdat u er niet direct werk vond, komt niet erg aannemelijk over. Dergelijke zaken doen opnieuw afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag.

Ten derde vertelde u dat u zich na uw terugkeer uit het platteland in Luanda politiek begon te engageren voor de oppositiepartij UNITA nadat u een speech op de radio hoorde. U nam deel aan verschillende manifestaties en ronselde mensen om deel te nemen aan manifestaties. Tijdens deze manifestaties werd onvrede met het regeringsbeleid geuit en werd opgeroepen tot verandering. Wanneer u gevraagd werd of u het wegens uw verleden niet riskant vond om te protesteren tegen de overheid, antwoordde u dat u er niet aan dacht en iets wilde doen voor verandering in het land (gehoor CGVS p.6,7,12,13). Hiermee overtuigt u niet. Het komt weinig plausibel over dat iemand die 1 à 2 jaar in de gevangenis zat, uit de gevangenis kon ontsnappen en ruim een jaar op het platteland onderdook, vervolgens plots naar de zijn woonplaats in de hoofdstad zou terugkeren, er plots lid zou worden van een politieke oppositiepartij en openlijk zou protesteren tegen het regeringsbeleid. Uw relaas komt weinig realistisch over. U weet dan ook niet te overtuigen betreffende de aangehaalde arrestatie en detentie ten gevolge van de aanrijding van de auto van een minister.

Ten vierde verklaarde u dat u inging op de eerste convocatie die u van de politie ontving. U ging langs bij het politiebureau. Ze vroegen of u de auto van de minister al vergoed had en of u uw straf al uitgezeten had. Ze stelden ook bijkomende vragen over de manifestatie van 3 september 2011. Daarna lieten ze u gaan (gehoor CGVS, p.14). Echter, als u werkelijk 1 à 2 jaar opgesloten zou zijn wegens de aanrijding van de auto van een minister en u vervolgens werkelijk uit de gevangenis ontsnapt zou zijn, dan lijkt het weinig waarschijnlijk dat de autoriteiten u na een bevraging hierover terug

zouden laten gaan. Het feit dat de autoriteiten u volgens uw verklaringen convoceerden, bevroegen en vervolgens weer lieten gaan, vormt opnieuw een negatieve indicatie betreffende de waarachtigheid van uw aangehaalde problemen met de autoriteiten wegens de aanrijding van de auto van een minister.

Op basis van alle bovenstaande opmerkingen dient besloten te worden dat geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen. Daarom dient besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Wat de door u neergelegde documenten betreft: uw vervallen identiteitskaart was geldig van 1999 tot 2004. Dit document geeft informatie over uw identiteit en nationaliteit, zaken die hier niet meteen betwist worden. Verder legt u twee aanhoudingsbevelen van de DNIC neer, op datum van 5 februari 2009 en van 15 oktober 2011. Hierbij moet het volgende opgemerkt worden. Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt (en die toegevoegd werd aan het dossier) is corruptie een wijdverspreid probleem in Angola. Op de Corruption Perceptions Index van Transparency International scoorde Angola in 2010 1,9 op een schaal van 0 (zeer corrupt) tot 10 (zeer 'clean') en was daarbij het 168ste op 178 landen. Het is gebruikelijk in Angola dat overheidsbeambten smeergeld vragen voor het leveren van publieke diensten zoals bijvoorbeeld het aanvragen of hernieuwen van documenten en het is gebruikelijk dat politie-agenten smeergeld vragen bij checkpoints. Gegeven deze context van zeer wijdverspreide corruptie in uw land van herkomst, moeten de door u neergelegde aanhoudingsbevelen met de nodige reserves bekeken worden. Verder hebben neergelegde documenten enkel een toegevoegde waarde als ze ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is.

Tenslotte legt u ook 2 convocaties van de politie neer. Op 15 augustus 2011 werd u opgeroepen om op 22 augustus 2011 te verschijnen. Op 20 september 2011 werd u opgeroepen op 7 oktober 2011 te verschijnen. Hierbij moeten enkele opmerkingen gemaakt worden. Ten eerste verklaarde u bij het CGVS uitdrukkelijk dat u deze beide convocaties ontving nadat u vrijkwam toen u op de manifestatie van 3 september 2011 gearresteerd werd. U stelt dat u op de eerste convocatie inging, dat u onder andere vragen gesteld werden over uw deelname aan de manifestatie van 3 september 2011, maar dat u niet op de tweede convocatie inging omdat mensen uit uw omgeving u waarschuwden dat u opnieuw gearresteerd zou worden (gehoor CGVS, p.7,14). Uw verklaringen hierover vallen echter niet te rijmen met het feit dat u volgens de neergelegde convocaties een eerste keer geconvoceerd werd op 15 augustus 2011 en toen opgeroepen werd om op 22 augustus 2011 te verschijnen, namelijk vóór de manifestatie van 3 september 2011. Deze tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen en de informatie op de door u neergelegde convocaties doet afbreuk aan de bewijswaarde van deze documenten. Daarnaast zorgt de context van wijdverspreide corruptie in Angola (zie informatie toegevoegd aan het dossier) ervoor dat de door u neergelegde convocaties met de nodige reserves bekeken moeten worden. Tenslotte hebben neergelegde documenten enkel een toegevoegde waarde als ze ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval was. U legde tenslotte geen documenten neer die ons toelaten uw reisweg te controleren.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een eerste en enig middel de schending aan van de materiële motiveringsplicht en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, "zijnde gebruik van juridisch onjuiste argumenten, onjuiste motieven en onjuiste interpretatie".

Hij stelt dat verweerder een selectie maakt van alle elementen in zijn nadeel zonder rekening te houden met de elementen die in zijn voordeel pleiten.

Verder betoogt hij dat uit het dossier niet blijkt dat de informatie waarop verweerder zich baseert algemeen gekende, ruim verspreide en juiste informatie betreft.

Verzoeker verwijst naar zijn verklaringen tijdens het gehoor bij het CGVS, zoals deze blijken uit het administratief dossier en uit de neergelegde nota's van zijn advocaat (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 3). Hij betoogt over de manifestatie voldoende gedetailleerde informatie te hebben gegeven die opweegt tegen de elementen waarop hij geen antwoord wist. Verzoeker stelt correcte informatie te

hebben gegeven over de datum en het uur van de manifestatie, de betekenis van de slogan “32 ou plus”, de arrestaties die plaatsvonden, het feit dat één van de arrestanten omkwam, de wijze waarop de arrestanten vrijkwamen en het feit dat de manifestatie hardhandig werd uiteengeslagen.

Verweerder hield daarbij geen rekening met het gegeven dat de oproep voor de manifestatie werd gesteund door de oppositiepartijen, waaronder UNITA. Hij legt ter staving twee persartikels neer (rechtspiegingsdossier, stuk 1, bijlage 4).

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.3. In zoverre verzoeker aanvoert dat verweerder enkel de elementen in zijn nadeel in de bestreden beslissing heeft opgenomen, dient te worden opgemerkt dat de motiveringsplicht in hoofde van verweerder geenszins de verplichting behelst om alle elementen die in het voordeel, dan wel in het nadeel van de kandidaat-vluchteling spelen in de bestreden beslissing op te nemen. Uit het loutere feit dat dit niet is gebeurd, kan bijgevolg niet worden afgeleid dat de bestreden beslissing niet afdoende zou zijn gemotiveerd.

Uit de verklaringen en de informatie die met recht worden aangehaald in de bestreden beslissing blijkt dat verzoekers verklaringen over de organisatoren van de manifestatie waaraan hij beweert te hebben deelgenomen op 3 september 2011, over de aanloop naar en de aanleiding en het verloop van deze manifestatie, over de tussenkomst van de ordediensten en over de tijdens deze manifestatie uitgevoerde arrestaties helemaal niet kunnen worden gerijmd met de beschikbare landeninformatie.

Waar verzoeker benadrukt dat de oppositiepartijen, waaronder UNITA, de oproep voor de manifestatie steunden, kan worden opgemerkt dat dit geenszins afbreuk kan doen aan de terechte vaststellingen dat hij ten onrechte beweerde dat het initiatief voor de manifestatie uitging van Makuta Nkondo van UNITA en dat hij geheel niet op de hoogte bleek omtrent de werkelijke organisatoren van de manifestatie.

In zoverre verzoeker tracht te laten uitschijnen dat de informatie waarop de voormelde vaststellingen zijn gebaseerd niet betrouwbaar zou zijn, dient te worden opgemerkt dat hij hiermee de (juistheid van de) inhoud van deze informatie geenszins weerlegt. Het staat verzoeker vrij om te bewijzen dat de inhoud van de door verweerder gehanteerde informatie incorrect is. Hij dient dit echter aan te tonen aan de hand van concrete en objectieve elementen en het op louter algemene wijze in vraag stellen van de gehanteerde informatie kan daartoe geenszins volstaan. Daarenboven worden de juistheid van de inhoud van de door verweerder gehanteerde informatie en de strijdigheid van verzoekers verklaringen met deze informatie op verscheidene vlakken bevestigd door de bij het verzoekschrift gevoegde informatie (rechtspiegingsdossier, stuk 1, bijlage 4), en dit met name inzake het toegelaten karakter van de manifestatie, de tussenkomst van de ordediensten en het aantal arrestanten.

Waar verzoeker nog benadrukt dat hij enige informatie kon verstrekken, kan worden opgemerkt dat, nog daargelaten dat hij in dit kader de slogan van de manifestatie foutief weergeeft en de terechte vaststellingen inzake zijn foutieve verklaringen over de verrichte arrestaties en de tussenkomst van de ordediensten eenvoudigweg miskent, dit geheel niet opweegt tegen de vastgestelde, flagrante onwetendheden die hij vertoonde inzake deze manifestatie.

Verzoeker laat de bestreden beslissing voorts geheel ongemoeid waar deze op omstandige wijze motiveert waarom geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde vrees voor vervolging wegens de aanrijding van de auto van een minister en zijn vermeende ontsnapping uit de gevangenis. De motivering ter zake vindt steun in het administratief dossier, is pertinent en terecht en wordt, daar zij door verzoeker niet dienstig wordt aangevochten of weerlegd, door de Raad overgenomen.

Het voormelde volstaat om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers asielaanvraag.

De neergelegde documenten (administratief dossier, stuk 15) kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd, de teloorgegane geloofwaardigheid van het asielrelaas niet herstellen.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.4. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas, toont verzoeker, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier december tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS